

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom 5. decembra 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obvineného **JUDr. M. Ž.**, pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. septembra 2015, sp. zn. 8 To/72/2015, takto

r o z h o d o l :

rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 28. septembra 2015, sp. zn. 8 To/72/2015 bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1, písm. i/ Tr. por.

p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zák. a § 321 ods. 1, písm. d/, ods. 3 Tr. por., § 285 písm. b/ Tr. por. v prospech obvineného JUDr. M. Ž..

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28. septembra 2015, sp. zn. 8 To/72/2015 **sa z r u š u j e .**

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Košiciach **sa p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e:

I .

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu M., sp. zn. 1T/123/2014 z 30. apríla 2015 bol obvinený JUDr. M. Ž. uznaný za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 6. novembra 2013 okolo 15.10 h v M., na ulici D. z boku baru "Fun CAFE" sa dopustil verbálneho a fyzického útoku voči príslušníkovi Mestskej polície M. inšp. P. Š. tým spôsobom, že počas vykonávania služobného zákroku hliadkou Mestskej polície v zložení inšp. P. Š. a ml. inšp. L. M., odetej v rovnošate Mestskej polície, na základe oznámenia o nedovolenom parkovaní na parkovisku pri dopravnej značke "Parkovisko, rezervé, Daniela TAXI", na ktorom mieste mal obvinený zaparkované osobné motorové vozidlo zn. M., EČ: M., bol obvinený vyzvaný na preukázanie svojej totožnosti práve z dôvodu tohto neoprávneného parkovania na uvedenom mieste, na čo nereagoval, ale vulgárnymi výrazmi hrubo urážal príslušníkov hliadky MP. Na opätovnú výzvu príslušníkov MP na preukázanie svojej totožnosti obvinený znova nereagoval, na ďalšiu výzvu príslušníka MP inšp. P. Š. na poskytnutie súčinnosti na zistenie totožnosti obvineného znova nereagoval, práve naopak po pristúpení do tesnej blízkosti inšp. P. Š. - mestského policajta, tento hrubo urážal vulgárnymi výrazmi, fyzicky ho napadol tak, že strčil mu dlaňou ruky do oblasti ľavej hrudníka a z uniformy na ľavej strane nad označením Mestskej polície mu strhol identifikačný odznak MP, čím spôsobil na uvedenom mieste uniformy upínania tohto znaku jej roztrhnutie, pričom bol obvinený vyzvaný inšp. P. Š., aby strpel úkony počas prejednávania priestupku, na čo obvinený nereagoval a snažil sa z uvedeného miesta odísť, preto boli príslušníkmi MP voči obvinenému použité donucovacie prostriedky - hmaty a chvaty, čím poškodenému inšp. P. Š. - mestskému policajtovi spôsobil zranenia a to pomliaždenie prednej steny ľavej polovice hrudníka s podkožnou krvnou podliatinou bez

práceschopnosti a poškodenej strane Mesta M. poškodením uniformy príslušníka MP spôsobil škodu vo výške 86,34 €.

Za to mu bol uložený podľa § 323 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. úhrnný peňažný trest vo výmere 1.000 (tisíc),- €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., súd pre prípad úmyselného marenia výkonu peňažnému trestu uložil obvinenému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodené Mesto M. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

O odvolaní obvineného JUDr. M. Ž. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 8 To/72/2015 z 28. septembra 2015 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil prvostupňový rozsudok v celom rozsahu a podľa § 285 písm. b/ Tr. por. obvineného oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol:

Vzhľadom aj na odvolací dôvod vo vzťahu k ustanoveniu § 10 ods. 2 Tr. zák. odvolací súd skúmal, či prichádza použitie tohto ustanovenia a dospel k záveru, že prichádzalo použitie ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. a preto sám vo veci rozhodol a to z týchto dôvodov:

Vo všeobecnosti závažnosť prečinu určujú kritériá:

- a) spôsob vykonania činu a jeho následky
- b) okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (najmä poľahčujúce a prit'azujúce okolnosti)
- c) miera zavinenia a pohnútka páchatel'a.

Tieto kritériá sa podľa teórie práva netýkajú subjektu trestného činu, čím sa zvyrazňuje rovnosť všetkých občanov pred zákonom.

Krajský súd dospel po vykonanom dokazovaní, ktoré bolo nesmieme rozsiahle, že boli splnené kritériá, ktoré vyššie uviedol a tu konkrétne poukazuje:

a) bolo preukázané, že obvinený len strčil do príslušníka mestskej polície v podstate bez toho, aby boli spôsobené zranenia poškodenému, ktoré by ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života.

b) obvinený viedol riadny život občana, je kladne hodnotený, doposiaľ nebol súdne trestaný.

c) v rámci tohto kritéria krajský súd vyhodnotil celé konanie, za ktoré došlo k fyzickému útoku - strčeniu do príslušníka mestskej polície, pretože bolo preukázané, že obvinený ako vodič neoprávnene neparkoval, čo bolo vlastne prvou príčinou konania skutku zo dňa 6. novembra 2013, v dôsledku čoho tak, ako to vyplýva zo skutku sa mal podrobovať úkonom zo strany príslušníkov mestskej polície.

Krajský súd napokon uzatvoril, že nejde o prečiny v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., pretože závažnosť konania obvineného bola nepatrná.

II.

D o v o l a n i e a v y j a d r e n i e k n e m u

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podal 29. marca 2016 - v zákonom stanovenej lehote - dovolanie, z dôvodu uvedeného v § 371, ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré odôvodnil tým, že:

Vychádzajúc z obsahu preskúmaných spisových podkladov treba akceptovať zistenie Krajského súdu v Košiciach, že boli vykonané všetky potrebné dôkazy za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci tak, ako to ukladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

Tieto dôkazy súdy vyhodnotili v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku a správne dospeli k záveru, že obvinený JUDr. M. Ž. sa dopustil skutku kladeného mu za vinu tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 1 T 123/2014-324 z 30. apríla 2015, ako aj výroku nadväzujúceho rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 8 To 72/2015-382 z 28. septembra 2015.

Krajský súd v Košiciach na rozdiel od Okresného súdu Michalovce. však takto správne zistený skutok nesprávne právne posúdil - nesprávne použil iné hmotnoprávne

ustanovenie, keď dospel k záveru, že konanie obvineného JUDr. M. Ž. vzhľadom na kritériá uvedené v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona nedosiahlo závažnosť prečinu, čo v konečnom dôsledku viedlo k rozhodnutiu o oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku.

Zásadne každý skutok vykazujúci všetky formálne znaky prečinu je aj potrebné v trestnom konaní posúdiť ako prečin.

Ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona v prípade prečinov vyjadruje tzv. materiálny korektív znamenajúci, že skutok vykazujúci formálne znaky prečinu nie je možné posúdiť ako prečin, ak naplnením aspoň jedného z kritérií upravených v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona závažnosť skutku je znížená na nepatrný stupeň.

Pri určovaní závažnosti prečinu je potrebné posudzovať viaceré kritériá, ktoré tvoria jeden celok, a to spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a v neposlednom rade aj pohnútku páchatel'a.

V trestnej veci obvineného JUDr. M. Ž. Krajský súd v Košiciach pochybil pri hodnotení kritérií uvedených v § 10 ods. 2 Trestného zákona, predovšetkým pokiaľ ide o spôsob vykonania činu.

Vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obvinený fyzicky napadol poškodeného P. Š. - príslušníka mestskej polície, pri vykonávaní služobného zákroku.

V kontexte znenia skutkovej podstaty prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona je pojem fyzické napadnutie potrebné chápať ako použitie násilia, teda fyzickej sily, proti telu verejného činiteľa. Táto fyzická sila po objektivizácii skutkového stavu v tejto trestnej veci dosahovala potrebnú intenzitu, pretože zo strany obvineného JUDr. M. Ž. nešlo len o uchopenie poškodeného za jeho odev.

Intenzita fyzickej sily vyplýva z obsahu lekárskej správy ošetrojúceho lekára, ktorý uviedol, že v oblasti prednej steny hrudníka boli u poškodeného P. Š. prítomné objektívne známky poranenia, a to podliatina kožného krytu veľkosti 7 cm x 7 cm. Lekárska

správa bola objektivizovaná aj odborným vyjadrením znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie, z 2. mája 2014.

Použitie fyzickej sily zo strany obvineného JUDr. M. Ž. je zrejmé aj z vyhotovenej fotodokumentácie - počas fyzického útoku došlo aj k strhnutiu identifikačného čísla (odznaku) príslušníka mestskej polície.

Krajský súd v Košiciach okrem iného konštatoval, že okresný súd dostatočne nevyhodnotil výpoveď poškodeného P. Š. vo vzťahu k samotnému útoku a jeho následkom, pretože z nej vyplynula len malá intenzita útoku zo strany obvineného JUDr. M. Ž..

Tu treba uviesť, že výpoveď poškodeného P. Š. plne korešponduje s výpoveďami svedkov L. M., A. B. a M. P..

Uvedení svedkovia bez logických nesprávností a vzájomných rozporov zhodne opísali priebeh konania obvineného JUDr. M. Ž., ktorý sa podľa svedkov počas celého dokumentovania dopravného priestupku správal vulgárne a agresívne, príslušníkom mestskej polície nadával, odmietal sa podrobiť ich služobným úkonom a nerešpektoval opakované výzvy na upustenie od svojho konania.

Nemožno prehliadnúť význam chráneného záujmu pri prečine útoku na verejného činiteľa, ktorý spočíva v riadnom a nerušenom výkone právomoci verejného činiteľa a pri prečine výtržníctva, aj v spôsobe vykonania činu a jeho následkom.

Je potrebné zdôrazniť, že každý, nevynímajúc obvineného JUDr. M. Ž., je povinný zo strany orgánov polície strpieť úkony smerujúce k overeniu jeho totožnosti.

Z hľadiska štátom chránených záujmov nie je možné dopustiť, aby kontrolované osoby fyzickým útokom akejkoľvek intenzity odmietli legitímny výkon právomoci oprávneného orgánu len preto, že k tomuto výkonu majú výhrady alebo s ním nesúhlasia.

Postup príslušníkov mestskej polície bol dôvodný a opodstatnený, pričom na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že neskorším rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu

v M. bolo rozhodnuté, že zo strany obvineného JUDr. M. Ž. nešlo o spáchanie priestupku spočívajúceho v nesprávnom parkovaní.

V súvislosti s argumentáciou Krajského súdu v Košiciach k osobe obvineného JUDr. M. Ž., že ide o občana, ktorý viedol riadny život a doposiaľ nebol súdne trestaný, treba uviesť, že práve vzhľadom na jeho právnické vzdelanie je predpoklad, že ako práva znalá osoba, pozná aj svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona, preto na postup príslušníkov mestskej polície mal reagovať primeraným, a predovšetkým zákonným spôsobom, a to bez ohľadu na skutočnosť, že zákrok príslušníkov mestskej polície nepovažoval za zákonný.

Na základe uvedených skutočností prokurátor dospel k záveru, že Krajský súd v Košiciach pri právnom posúdení konania obvineného JUDr. M. Ž. nesprávne použil ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona, pretože jeho použitie nemalo opodstatnenie a vykazuje známky svojvôle, čím bol naplnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

V súvislosti so závažnosťou porušenia zákona vyžadovanou § 371 ods. 5 Trestného poriadku k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, treba uviesť, že nedostatok v právnom posúdení konania JUDr. M. Ž. mal za následok zásadný následok - oslobodenie obvineného spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku.

V prípade správneho a zákona zodpovedajúceho právneho posúdenia skutku mal Krajský súd v Košiciach odvolanie obvineného JUDr. M. Ž. § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Vzhľadom na to, že Krajský súd v Košiciach v trestnej veci obvineného JUDr. M. Ž. nepostupoval v súlade so zákonom, prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd:

1/ podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8 To 72/2015-382 z 28. septembra 2015 bol z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku porušený zákon v ustanovení

§ 10 ods. 2 Trestného zákona, § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ako aj v ustanovení § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Trestného poriadku a § 285 písm. b/ Trestného poriadku, v prospech obvineného JUDr. M. Ž.,

2/ podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach 8 To 72/2015-382 z 28. septembra 2015 v celom rozsahu a zrušil aj ďalšie rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a

3/ podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Košiciach, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa prostredníctvom obhajcu vyjadril obvinený JUDr. M. Ž., ktorý uviedol:

Skutok pre, ktorý sa viedlo trestné stíhanie sa nestal, pretože neparkoval na zakázanom mieste a preto postup príslušníkov mestskej polície bol neodôvodnený a preto nezákonný. Nadväzne na to zo strany obvineného nešlo o použitie fyzickej sily takej intenzity rozhodujúcej na naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu útoku na verejného činiteľa v zmysle ustanovenia § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Uviedol, že podá sám dovolanie a bude navrhovať, aby na jeho základe bol zrušený napadnutý rozsudok a v nasledujúcom konaní bol oslobodený spod obžaloby nie podľa ustanovenia § 285 písm. b/ Tr. por., ale podľa § 285 písm. a/ Tr. por., teda, že sa nestal skutok, pre ktorý bol obvinený stíhaný.

Pri popisovaní intenzity útoku na príslušníka mestskej polície poukazoval na rozhodnutie R 22/1966, pri nedôvodnosti zakročovania príslušníkov mestskej polície na rozhodnutie R 47/1980 a pri posudzovaní skutku ako výtržnosti na rozhodnutie R 44/1990.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie generálneho

prokurátora Slovenskej republiky v neprospech obvineného JUDr. M. Ž. a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.) a v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň dospel k záveru, že dovolaniu je potrebné na verejnom zasadnutí (§ 384 a nasl. Tr. por.) vyhovieť, pretože zistil dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po prerokovaní veci na verejnom zasadnutí rozhodol tak, že dovolaniu vyhovel celkom z dôvodov uvedených v dovolaní.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona kto použije násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 3 Trestného poriadku ak odvolací súd preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku, súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

Dovolací súd na podklade podaného dovolania generálneho prokurátora skúmal,

či zistený skutkový stav ustálený Krajským súdom v Košiciach v napadnutom rozsudku bolo možné právne posúdiť tak, že nejde o prečiny útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. pre ich nepatrnú závažnosť v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák.

V súlade s ustálenou súdnou praxou je nepatrná závažnosť prečinu vtedy, ak viaceré kritériá, uvedené v § 10 ods. 2, ktoré tvoria jeden celok, a to spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia a v neposlednom rade aj pohnútku páchatel'a, sú tak nepatrné, že odôvodňujú záver, že nejde o prečin.

Krajský súd konštatoval, že:

a) bolo preukázané, že obžalovaný len strčil do príslušníka mestskej polície v podstate bez toho, aby boli spôsobené zranenia poškodenému, ktoré by ho obmedzovali v obvyklom spôsobe života.

b) obžalovaný viedol riadny život občana, je kladne hodnotený, doposiaľ nebol súdne trestaný.

c) v rámci tohto kritéria krajský súd vyhodnotil celé konanie, za ktoré došlo k fyzickému útoku - strčeniu do príslušníka mestskej polície, pretože bolo preukázané, že obžalovaný ako vodič neoprávnené neparkoval, čo bolo vlastne prvou príčinou konania skutku zo dňa 6. novembra 2013, v dôsledku čoho tak, ako to vyplýva zo skutku sa mal podrobovať úkonom zo strany príslušníkov mestskej polície.

K bodu a) dovolací súd so zreteľom na dôkazy obsiahnuté v spise charakterizujúce zranenie spôsobené úderom rukou obvineného do hrudníka P. Š. konštatoval, že strčenie nezanechalo žiadne známky vonkajšieho poranenia a úder, resp. tupé násilie pôsobiace na oblasť hrudnej steny s minimálnou intenzitou, nezvykne zanechať v oblasti kožného krytu známky vonkajšieho poranenia. Teda i pri zhode s krajským súdom, že takéto zranenie neobmedzovalo poškodeného v obvyklom spôsobe života, ale rozhodne nebolo nepatrné a minimálnej intenzity.

K bodu b) obvinený nie je kladne hodnotený, je hodnotený tak, že jeho hodnotenie vôbec nevyznieva kladne ani negatívne pretože z miesta bydliska obsahuje len údaje o tom, že v M. býva, je slobodný a iné údaje o ňom nie sú známe. Zamestnávateľ ho pre krátkosť plnenia pracovných povinností objektívne ani nemohol ohodnotiť.

Na takomto základe nie je možné uzatvoriť, že obvinený je hodnotený kladne. Nesporné je, že nemá záznam v registri trestov. Navyše ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák., v aktuálnom znení, už neobsahuje ako kritérium závažnosti i hodnotenie osoby páchatel'a.

K bodu c) dovolací súd uvádza, v zhode s prokurátorom, že každý, nevynímajúc obvineného JUDr. M. Ž., je povinný zo strany orgánov polície strpieť úkony smerujúce k overeniu jeho totožnosti. Obvinený sa nemôže vyvinieť tým, že poukazuje na nesprávne osadenú dopravnú značku, pre ktorú ho príslušníci mestskej polície údajne nemali vôbec dôvod kontrolovať.

Podľa § 9 a 10 ods. 1 zák. č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii

Príslušník obecnej polície je oprávnený vyzvať osobu

a) pristihnutú pri spáchaní priestupku,

b) od ktorej je požadované vysvetlenie podľa § 10 ods. 1, alebo ak ide o hľadajú osobu, aby preukázala svoju totožnosť; osoba je povinná výzve vyhovieť.

Ak odmietne osoba uvedená v odseku 1 preukázať svoju totožnosť alebo ak ju nemôže preukázať ani po predchádzajúcom poskytnutí potrebnej súčinnosti na preukázanie svojej totožnosti, je príslušník obecnej polície oprávnený predviesť takúto osobu na útvar obecnej polície za účelom zistenia jej totožnosti.

Príslušník obecnej polície je oprávnený pri plnení svojich úloh požadovať potrebné vysvetlenie od osoby, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočností dôležitých pre odhalenie priestupku a zistenie jeho páchatel'a. Príslušník obecnej polície je oprávnený vyzvať osobu, aby sa ihneď alebo v určenom čase dostavila na útvar obecnej polície za účelom vykonania úkonov potrebných na objasňovanie priestupkov.

Ak teda príslušníci obecnej polície objasňovali priestupok a obvinený JUDr. M. Ž., ako osoba znalá práva i právne špeciálne vzdelaná, napriek vedomosti o povinnosti preukázať totožnosť príslušníkom mestskej polície, ak bol na to vyzvaný a preukazovať, že žiadny priestupok nespáchal a ani objektívne spáchať nemohol, zvolil fyzický útok voči príslušníkovi mestskej polície, spôsobil mu nie nepatrné zranenie, na verejnom mieste, pričom mu roztrhol – poškodil uniformu, ktorá je so zreteľom na to ďalej nepoužiteľná, nie je možné tvrdiť, že boli splnené všetky kritériá uvedené v § 10 ods. 2

Tr. zák. (materiálny korektív), ktorých súčasné naplnenie sa vyžaduje pre vyslovenie, že v prerokúvanom prípade zistený skutok nie je trestným činom.

Pokiaľ ide o rozhodnutia, na ktoré vo vyjadrení k dovolaniu prokurátora poukazoval obvinený, dovolací súd uvádza, že v prerokúvanom prípade nešlo len o chytenie za odev a zatrasenie s poškodeným, ale o riadny úder, ktorý spôsobil aj minimálne zranenie (R 22/1966). V rozhodnutí R 47/1980 je popisované konanie príslušníka polície, ktorý bol v čase činu mimo službu a nemôže sa použiť v prerokúvanej veci a napokon rozhodnutie R 44/1990 je definíciou výtržnosti použiteľné i v tomto prípade.

Dovolací súd dopĺňa, že obvinený JUDr. M. Ž. v priebehu konania pred dovolacím súdom dvakrát namietal zaujatosť predsedu senátu 2T najvyššieho súdu JUDr. Petra Paludu, poukazujúc na to, že bol v minulosti prokurátorom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a chce čo najskôr vyhovieť dovolaniu generálneho prokurátora, že mu nebolo umožnené nahliadnuť do základného spisu a že o ním podanom dovolaní bolo rozhodnuté už 28. júla 2016, tak, že bolo odmietnuté, čím senát 2T prejudikoval rozhodnutie o dovolaní generálneho prokurátora.

Najvyšší súd Slovenskej republiky námietky zaujatosti považoval za nevznesené bez meškania - oneskorene, resp. za také (JUDr. Paluda bol v minulosti prokurátor a chce teda čo najskôr vyhovieť dovolaniu generálneho prokurátora), ktoré nenapĺňajú dôvody uvedené v § 31 Tr. por. Len tvrdenie, že predseda senátu 2T JUDr. Paluda bol v minulosti prokurátorom nemôže zakladať námietku zaujatosti podľa § 31 ods. 1 Tr. por. – „Z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca“...“ u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.“

Z týchto dôvodov dovolací súd o námietkach zaujatosti nekonal so zreteľom na ustanovenie § 32 ods. 6 Tr. por. podľa ktorého o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekona; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

O tomto postupe bol obvinený JUDr. M. Ž. upovedomený priamo alebo prostredníctvom obhajcu JUDr. J. F..

IV.

Konanie po zrušení napadnutého rozhodnutia

Bude úlohou krajského súdu vyhodnotiť v zmysle uvedených kritérií závažnosť oboch prečinov, ktorých sa mal svojim konaním dopustiť obvinený M. Ž. a rozhodnúť o dôvodnosti jeho odvolania.

Krajský súd v Košiciach bude pri svojom rozhodovaní podľa § 391 ods. 1 Tr. por. viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil.

Z uvedených dôvodov dovolací súd zistiť dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1, písm. i/ Tr. por. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. decembra 2016

JUDr. Peter P a l u d a , v. r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová